

løsende Ord fra denne Kommission, er det et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at det er en stor og vigtig Opgave, vi have lagt i dens Haand. Men saa ønske vi ogsaa, at den skal være ganske frit stillet, og at den skal være ganske alene raadig over, hvor meget Arbejde der skal gøres, forinden den kan tage sit endelige Standpunkt. Dette, at Forsvarskommissionen skal være, hvad jeg kalder, suveræn, det vil sige, at den selv skal være fuldt Herre over sine Handlinger, stemmer godt med den Opfattelse, som ogsaa Socialdemokraterne havde, den Gang Forsvarskommissionen nedsattes. Jeg skal minde om, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) den Gang — det staar i Folketingstidenden Spalte 3082 — sagde følgende Ord: „Jeg bringer den højtærede Konseilspræsident en Tak, fordi han saa præcist har fastslaaet, at Kommissionen var fuldstændig frit stillet med Hensyn til, hvad den vil undersøge Forsvaret vedrørende“. Han havde netop ikke været fuldt sikker i sin Sag, men ønskede at faa Sikkerhed for, at Kommissionen var fuldstændig frit stillet, saa at den i alle Henseender kunde undersøge, hvad den vilde, Forsvaret vedrørende. Jeg siger, at hermed har Socialdemokraternes Ordfører givet sin Tilslutning til, at Forsvarskommissionen skal være suveræn. Det ærede Medlem bør derfor, mener jeg, ikke foranledige dette Ting til nogen som helst Udtalelse til Forsvarskommissionen om, at den skal skynde sig. Han kan som Medlem af Forsvarskommissionen tale i Kommissionen og tale med de øvrige Medlemmer om, hvornaar Kommissionen kan blive færdig, men vi her udenfor ville ikke blande os deri. Jeg holder i det hele taget af en Politik med lidt Konsekvens i. Jeg holder af, at naar man bevilger $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til forøgede Underofficerslønninger, laver man ikke Fæst, naar man træffer den samme halve Million igen paa det aarlige Budget. Jeg holder af, at naar man giver sin Myndighed fra sig med Hensyn til Forsvarsvæsenet og lægger hele denne Sag i en Kommissions Haand og gaar med til, at Kommissionen skal være fuldstændig uafhængig og suveræn, fortryder man ikke to Aar efter, hvad man har gjort, og staar op i Folketinget og siger: Det er bedst, vi lægge Pisken paa Ryggen af Kommissionen og bede den skynde sig at blive færdig.

Det ærede Medlem talte om, hvorvidt vi skulde tie om Forsvarssagen, saa længe Kommissionen sad, og rettede Bebrejdelser imod den højtærede Krigsminister i saa

Henseende. Jeg tror nu ikke, at Socialdemokraterne skulle kaste med Sten i denne Sag. Saa vidt jeg har set i de Aar, der ere gaaede, siden Forsvarskommissionen blev nedsat, have de ikke en eneste Dag paalagt sig noget som helst Baand i Retning af at holde deres Mening tilbage angaaende Forsvarssagen. Jeg tror ikke, der er gaaet en Maaned, hvor ikke Bladet „Social-Demokraten“ har forkyndt sin uforgribelige Mening om Forsvarets Ordning og udsaaet Mistæneliggørelse med Hensyn til andres Stilling til Forsvarssagen. Men naar det ærede Medlem vender sig mod den højtærede Krigsminister med sine Bebrejdelser, ser jeg deri et Ønske om, at det maa blive anderledes fra nu af, indtil Forsvarskommissionen bliver færdig, og jeg vil meget bede det ærede Medlem selv og andre Ordførere for Socialdemokratiet lade Forsvarssagen ligge i Ro fra nu af, indtil Forsvarskommissionen er færdig, og foranledige, at Bladet „Social-Demokraten“ gør det samme. Hvis man gør det, tror jeg, det ærede Medlem kan være overbevist om, at man ogsaa fra anden Side vil loyalt respektere den Forudsætning, hvorunder Forsvarskommissionen er nedsat.

Berntsen: Da den ærede Ordfører og jeg ere enige om de Ændringsforslag, der ere stilled af Flertallet, er der egentlig ikke Anledning for os til at optage en Debat med hinanden. Jeg vil derfor kun konstatere, at det ikke er mig, som har yppet Strid med den ærede Ordfører, men det er ham, der — efter min Formening uden nogen som helst Foranledning — har draget de moderate Stilling i 1894 ind i Debatten. Oprigtigt talt troede jeg, at det var noget, det ærede Medlem benyttede sig af for at pynte paa Situationen over for de gamle allierede, Socialdemokraterne. Det er jo saa nemt at sige, at de moderate ere Skyld i alle de Ulykker, der staa i Forbindelse med det Spørgsmaal, her er rejst. Men nu hører jeg, det er en Misforstaaelse fra min Side, det ærede Medlem har fremsat denne Udtalelse for at staa her som Sandhedsvidne. Han ønskede, at Sandheden skulde frem. Jeg skal dertil sige, at en Paastand bliver ikke mere sand, fordi den gentages, selv om den gentages med nok saa megen Styrke og med nok saa højroestet Tale. Beviser ere meget mere værd, og Beviserne ere i det Aktstykke, jeg har oplæst. Thi hvad begge Rigsdagens Ting have ment, den Gang Sagen forelaa til Afgørelse, er me-